

מסורת הש"ס

(א) עבדים פ"ח מ"ד פסחים
ג. (נדרים י"ג.) (ב) גיטין
ע. (כתובות כ.) (ג) (גיטין)
עב. (ש"ס.) (ד) (גיטין ע.)
ע"פ. (ה) (גיטין כל המכמים
שנמנלו כחותה שעה. פרוק
פרק ט. כ"ג.) (ו) (פ"ה גי
מדרש.) (ז) (ג"ל אלעזר.)
גיטין ע. (ח) כתובות כ.
(ט) (גיטין ט"ז ע"ש.)
(י) (גיטין פד. ט"ז ע"ש.)
קדושין ט. (י) וכלל ה"י
מקומות גיטין א"י אר"ה
לח"מ ר"ח

מוסף רש"י

[illegible]

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

לז.

ידיה משום ביאה הויה כדאמרין (ו); שלא יאה חיתוק של ישראל רגיל אצלו במשכב וכור הלכן לא גזרו ויעוק משעה שראוי ה"ה לחיתוקת: מהו דסימא האי. חיתוק כשראוי לביאה הוא ערוס לארגולי אע"ג דבת ביאה היא אין בה ערומות דלא ידיעה לארגולי עד שסהא בת משעה לא גזרו עליה דכן. שהוא טהור ומומר באריות; ועל משכב ביום מטבחיא. הדם והמים שהן בבית

לְאֶחָדָם שְׂרִיתָהּ דָּהָא זֵלָּא אִתִּי.
וְאִתְּ פְּשִׁיעָא דְלֵאחֲתָר
הִיא מוֹמֶרֶת דְּמִי שָׁמַת הִרִי הַמַּגְזֵל
כְּמִקְוִיָּא דְלֵא יִשׁוּב עוֹד לְבִיתוֹ וְיִלְּ
דְּמִי מִיכְבֵּי לֵיה אִי גוֹרֵקן מִת אֲטוֹ
זֵלָּא מִת: **רַבְבֵּן** אִתִּי זֵלָּא רַבִּי
יוֹסֵפִי. פִּירוּשׁ בְּנֵי דְּוֹרוֹ שְׁהִי חֲלוּקִין
עָלָיו וְיִמִּי לֵיה אֲלֵא לְמַפְשָׁט דְּלִין הִכְּהֵ
כִרִי יוֹסִי דְּכִי לֵיה לֵהוּ הִכְהֵ הִינּוּ
בְּעַל פֶּה אֲחֵל בְּשִׁטָּר מַדּוּ לֵיה:
מַדּוּ

כן יעל משקה בית ממבחי
ש"י אמר ליה התם שרא
אכתי תרתין הוא דהויין א"ל
גם לא באתי מכאן עד שנים
ש ותי עלה ורבותינה התירוה
ומר שמואל בית דינא דשרו
מר מוכיח עליו ^יוא"ר אבא
דיה ולא הודו לו ^יכל שעתו
הוא סבא דהייתוה לאלתר
הוא סבא דהייתוה לאלתר
יטך מעכשיו אם לא באתי
חודש הוי גמ דהא איקיים
אתא או דלמא לאחר י"ב
שנים ^ייהיות בההוא מניינא
ההוא לבי נפקא קאמר לה וכי
תצא מחמתיקה מעכשיו
וגמ מחיים הוא כדרב הונא
מעכשיו דמי לא נחלקו אלא
דאמר זמנו של שמר מוכיח
יורבנן לית להו דר' יוסי והוה
בן יעקב איש צרידה על אייל
קרב למיתא מסאב וקרו ליה
בא ורב חייא בר אמי משמיה
מיפלגי בראשו ארזי מר סבר
יה בר אמי משמיה דעולא אמר
סוכביל

אקמיתא משום דהית ביהוה מניח
מעבדו: הכל מודים. ואפילו רבי
לם. דליהו בעט ותקמ הכי לא
יכתיב ביה מהיום דמי לא"ס כהמים
הכי משמע מהיום יאה גט באות
הכי קאמר גופא מהיום ויהי ופירא
חמה גנרסיקס. ודכוותה הכא על
תקיים תנאי זה ונפקא חמה איגלא
חמה חודש הרי נתקיים התנאי של
ש"מ וי"מ ור"ק מעבדו יאה גט ע"מ
נליילא דכוותיה הכי בלא לא בחמי
ומשמע לכשיקיים אמר מהיום גלי
דכי יוסי דלמר דאף על גב דלא
יריין במסכת גיטין (דף עב:) תנאה
ורגין האם דלשון אם כי לא אמר
סופיא. מין חנב ורבלא ארוך:
גול חנב ופליגי תנאי באלו טריפות
ארי אבל מין אחריה לא וכל מינה
ארכה כראי קלעם וכו' הא
ויא כל שיש לו ד' סמנים הללו:
סוסביל

הואיל וראוי לכיאה מטמא נמי בויבה אמר רבינא ה"לכך הא תינוקת עוברת כוכבים בת ג' שנים ויום אחד הואיל וראויה לכיאה מטמאה נמי בויבה פשיטא מהו דתימא האי ידע לארנולי והא לא ידעה לארנולי קמ"ל מיסתמך ואויל ר' יהודה נשיאה אכתפיה רבי שמלאי שמעיה א"ל שמלאי לא היית אמר בבית המדרש כשהתרתו את השמן אמר לו כימינו תתיר אף את הפת אמר לו א"כ יקרו לן בית דינא שריא דתנן ^{ה'העיד} רבי יוסי בן יעוזר איש צרידה על אייל קמצא דכן ועל דיקרב למיתא מסבא וקרו ליה יוס תלת ומר שרא חדא ואי שרי מר חדא אחריו אנא שראי אחריתי מאי היא דתנן ^{י"ה} גיטין עשר חודש ומת בתוך שנים עשר חודש אינו לינשא ואמרינו מאן רבותינו אמר רב יהודה משחא ^{י"ז} עסברי לה כר' יוסי דאמר זמנו של בריה דרבי חיאי בר אבא ר' יהודה הנשיא ואמרי לה ^{י"ח} כ"ל סייעתא א"ל רבי ^{י"ט} (ואליעזר) ל שריתוה דלא אתי או דלמא לאחר שנים תנאיה ותיבעי לך אמתנ' דתנן ^{כ"ה} הרי זה מכאן עד שנים עשר חודש ומת בתוך שנים ליה תנאי ותיבעי לך לאלתר הוי גיטא דהא חודש דהא איקיים ליה תנאיה אין ה"נ אלא אמר אביי והכל מודים לכשתצא חמה מנר מית בליליא נמי לאחר מיתה הוא יעל מנת קאמר לה וכי מית בליליא הא ודאי תנאה ו ^{כ"א} ירצאמר לה הונא ^{כ"ב} כל האומר על מנת כאומא ^{כ"ג} באם תצא ר' יהודה הנשיא סבר לה כר' יוסי עליו והוה ליה כמהיום אם מתי כמעכשיו אם ^{כ"ד} ליה כזה גיטך אם מתי גרידא גופא העיד יוס קמצא דכן ועל משקה בי מטבחיא דכן ועל יוסף שריא מאי אייל קמצא רב פפא אמר שור דעולא אמר סוסביל רב פפא אמר שושיבא ראשו ארוך אסור ומר סבר ראשו ארוך מותר רב

י"ב. דאיכא למיבדע אמתותינן: אלא. להר בעינן בעינן
מת שרייה ומדריי יהודה נשמע למתני' להיכא דאמר
זה גיטך בנשתא חמה מנרמיק: לבי נפקא לה קא
יוהא ואע"ג ד"ר יוסי זמנו של שטר מוכיח עליו וכמאן
מיהא גזר ואיטן נר דמפקא האי לאחז מיהא ר' חננה ה'
הייס ואלא דמי למתא שכתב ר' חזיה ולאחז מיהא ר'
יוסי האי גוונא מפרש לה ביש נוחלין (ב"ב קט): ע"מ ש'
משכשו קאמר. דליה גיטא ע"מ שמתקיים מהא זה וז'
ואע"ג דמיהא בליליא ה"ל נגט דמי. ודכוותיה מת בתי
ע"כ האמר ע"מ כאמר משכשו דמי. ע"מ ודאי מתא
מתא ה"ל גט למפרע: לא נתקין אלא כאם אבי
(גיטין דף עב. עו.) אם שתי לשונות משמע משמע
משמע בנשיחסיים. הלכך ר' יהודה הוסיף סבר לה
ו' כמאן דתב מיהוס דמי וה"ל כמיהוס אם מתא ד'
ו' ורצנן ליה דרבי יוסי וה"ל כאם אבי מיהא
משמע ובנשתא ולכשלא אבוא וה"ל גט לאחר מיתא
ארוך דסימני חגיגס טהורים נפקא לן מארעה שלעם
ליה בכלל ופרט דאין בכלל אלא מה שפרט הוי מייני'
בכלל ופרט וכלל ומרבי כל בעין הפרט לא
נפיש יוש להן קרסולין וכנפיו חושין את רובו אף איני

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

קב"ה ט ח"י פ"ט מהל'
 גירושין הלכה טו
 סמג עסק כ טוש"ע אה"ע
 ס"ה חמ"ד סמ"ד ד:

דרייזן תזנאל

הואל ודאיות לאבא
אזעגן דאס יעדע
לאנדל: **אבא** ליה
ליה לשמלאי לא היית
עמנו בבית המדרש
כשהייתן את השקן של
עובדי כוכבים, אמר לו
בימינו תחיר [אין] את
הפת. אמר לו רבי אם את
רור אל כי דינו שריא.
אבל התור לא השקן.
וגם ון ששנינו הנהגון
לא לאשה ואמר לה רבי
זה גיטך אם לא בבית
ומכן עזר ר"ב חודש.
וכן בתוך ר"ב חודש
אינו גט ואנו התירונו.
בשרינו לא כדי שיש
זמן של שני מוכים
עליו כי מהמים נתנו
ואין לו גט לאחור מיהא.
כבר מירשנו ון השמעה
במסכת גיטין במקומה
לשיפך לא התירנו בה
בכאן. הגה התירו בה
בכאן. ואם תני התה
זה עובדי כוכבים וכל
שלש דברים. וכן היה
דין שמתיר שלש דברים
נקרא בית דין שרגא.
כבר יוסף בן יעקב. תורן
העיר יוסף בן יעקב
איש צרדה על איל
קמציא דכן ועל משק
בית שמטבחי ארן וירקין
במקומה. **הא** ספק
טומאה יתחבר. טהור.
וקר ליה יוסף שריא. מא
איל קמציא רכן בן שפא
כא שושביא קמציא
דאר שרגא. **אור**. תחיל
ראשו ארן אסור. וימי
כזה יעזר בן שרי. נב
חייא בן אמין משמה
צורא בן ראשו ארן
כולי. עמלא לא פליג
דשרי בן פליג בסוסבלי

באומר מעבשיו. על מנת
מעבשיו, לא לאמר מהיום הרי

זר לכשלא אבא יחא גט, אבא לא מעכשו (ג'ס"ן עו).
ע, משמע מעכשו ומשמע לכשיגיע, אחר מהיום ה'י'
ומע לכשלא אבא לאחר י"ב חדש (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones